

Ταχυδρομικά κατεβλήθησαν

NEBROPOLI

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
Σατωβριανδου 29 104 31 ΑΘΗΝΑ 5240.673

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1985

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 90

Πρώτος Διευθυντής
ΓΙΑΝ. Δ. ΠΑΓΖΑΝΟΣ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

Είναι αναμφισβήτητο, ότι τα τελευταία χρόνια, οι εκδηλώσεις, που οργανώνονται, τό καλοκαίρι στο χωριό, βοήθησαν στην όλο και μεγαλύτερη προσέλευση παραθεριστών, στο ζωντάνεμα του χωριού έστω και για ένα μήνα το χρόνο. Ιδιαίτερα η γιορτή κρασιού, αν και φέτος έγινε μόλις για δεύτερη χρονιά, έχει γράψει κιάλας τη δική της ιστορία. Η φήμη της απλώνεται σιγά — σιγά, και αν συνεχίσουμε με τον ίδιο ζήλο, διορθώνοντας τυχόν σφάλματα και ελλείψεις, σε λίγα χρόνια θα αποτελεί σημαντικό γεγονός για όλη την περιοχή.

Σ' αυτό το κείμενο γράφοντας μερικές σκέψεις, σε καμιά περίπτωση δεν θα ήθελα να εννοηθεί ότι δεν εκτιμώ τις προσπάθειες των ανθρώπων που έδωσαν όλες τους τις δυνάμεις για την επιτυχία αυτής της τόσο δύσκολης εκδήλωσης. Η γενιά αυτοπαύρησης δουλειά τους, ιδιαίτερα των ηλικιωμένων ανθρώπων, ήταν συγκινητική.

Όσον αφορά το ίδιο το περιεχόμενο των εκδηλώσεων χρειάζεται να γίνει μια συζήτηση είτε μέσα από τις στήλες της εφημερίδας μας, είτε καλύτερα σε μια σύσκεψη των φορέων που συμμετείχαν στην οργάνωση της γιορτής, και τα συμπεράσματα να χρησιμοποιηθούν για την επόμενη χρονιά.

Η δική μου γνώμη είναι ότι η γιορτή είχε δύο κυρίως αδυναμίες στο γενικό της προσανατολισμό.

Η πρώτη έχει να κάνει με το καλλιτεχνικό πρόγραμμα που παραήταν της «σειράς», χωρίς να αφήσει έστω και το παραμικρό πέρα απ' τη διασκέδαση στον κόμο που παραβρίσκονταν. Κάτι περιμέναμε από τον Θωμαΐδη, αλλά είτε γιατί τα μικροφωνικά δεν ήταν καλά, είτε γιατί ο ίδιος ο καλλιτέχνης σε αντίθεση με την περσινή του εμφάνιση δεν είχε τους κατάλληλους συνεργάτες, διαψευστήκαμε. Από και και πέρα το μόνο αξιόλογο ήταν η δεξιοτεχνία του μουσικού συγκροτήματος του Διονύση Τσακνή, που όμως «θεματολογικά» για πολύ λίγο έφυγε απ' το χώρο του σκυλάδικου.

Δε λέω, πρώτος στόχος μιας

γιορτής κρασιού είναι πάντα η διασκέδαση. Όταν όμως η διασκέδαση είναι μέτριας ποιότητας, και δεν φέρνει τίποτα το καινούριο, κουράζει και γίνεται βαρετή. Πολύ περισσότερο, όταν η οργάνωση της γιορτής γίνεται από προαδευτικούς ανθρώπους και φορείς, πάντα υπάρχει τρόπος να δώσει πραγματικά κάτι και να μείνει απλά το νταβαντούρι και τίποτα παραπάνω.

Πέρσι, τυχαία ίσως, το πρόγραμμα ήταν καλύτερο. Ήταν βέβαια η πρώτη χρονιά, ενώ τώρα πάντα θα αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα της επανάληψης. Ίσως στον προγραμματισμό θα βοηθούσε μια συνεργασία με πολιτιστικούς συλλόγους του νομού. Κάποια χορευτικά, με λίγα έξοδα θα μπορούσαν να εμπλουτίσουν τη γιορτή, και να μείνει και κάτι για την ιδέα του ερασιτεχνισμού και της συλλογικότητας. Τέλος πάντων, ιδέες θα υπάρξουν πολλές, αρκεί να γίνει κατανοητό πρώτα, προς τα πού πρέπει να στραφούμε.

Η δεύτερη σοβαρή αδυναμία της γιορτής, κατά τη γνώμη μου ήταν η έλλειψη σύνδεσης της γιορτής με την προβολή της διεκδίκησης ικανοποίησης, μιας σειράς αιτημάτων που έχει η κοινότητα και γενικά το χωριό. Το σύνθημα «Ο Μεσσηνικός πρέπει να ζήσει και θα ζήσει» από μόνο του δεν λέει τίποτα. Η ίδια η πραγματοποίηση της γιορτής ήταν δείγμα της διάθεσης των συγχωριανών μας για πρόοδο, και ήταν μια ευκαιρία να προβληθούν συγκεκριμένα αιτήματα για τα αμπελουργικά και για την ανάπτυξη γενικότερα της περιοχής.

ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Φέτος όμως, εκτός απ' τη γιορτή κρασιού, είχαμε και τις εκδηλώσεις του πολιτιστικού συλλόγου, εκδηλώσεις που έγιναν κάπως περιθωριακά και που όμως πραγματικά είχαν μια αξιοσημείωτη προσφορά από πολιτιστική και θάρρα άποψη. Το Δημοτικό Θέατρο Καρδίτσας με το «Πανηγύρι» του Κεχαΐδη συγκίνησε τους θεατές, που έμειναν μέσα στο κρύο μέχρι τις δώδεκα τη νύχτα για

να το δουν, αν και οι περισσότεροι είχαν δει το έργο από την τηλεόραση. Ακολούθησε μια μεταμεσονύχτια συναυλία από κομπανία Μεσσηνικολιτών, που μέχρι τις δύο το πρωί σκόρπισε το κέφι στους νέους κύρια, που αφήσαν το κρύο και έμειναν για να την παρακολουθήσουν.

Αυτή η συναυλία αν γινόταν κάτω από καλύτερες συνθήκες θα μπορούσε να ήταν το πολιτιστικό γεγονός του καλοκαιριού. Ένα επταμελές συγκρότημα με δύο μόνο μέρες πρόβες παρουσίασε μια μεγάλη ποικιλία ελληνικών τραγουδιών: Ρεμπέτικα, έντεχνα — λαϊκά, δημοτικά, ακόμα και τραγούδια της Σοφίας Βέμπου.

Επαιξαν οι: Φωφώ Καραμήτρου, ακορντεόν. Γιώργος Καραμήτρος, μπουζούκι. Τάκης Φιλίππου, μπουζούκι. Τίγκας Λάμπρος, μπουζούκι. Ζαρκά Δούλας Αντρέας, κιθάρα και μπαγλαμά. Σιώκος Γιώργος, μπαγλαμά και μπουζούκι.

Τραγουδούσαν οι Βαγγέλης Παπαϊωάννου, Γιώργος Σιώκος, Τίγκας Λάμπρος και ο Τάκης Φιλίππου.

Τέλος, η Παράσταση Κλόουν και Καραγκιόζη που έγινε στην πλατεία του χωριού, ενθουσίασε μικρούς και μεγάλους και έδειξε πως πραγματικά η διασκέδαση μπορεί να συνοδεύεται από προβληματισμό και πως υπάρχει πάντα τρόπος να φανεί η προοδευτικότητα της τέχνης.

ΚΡΑΝΙΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

Ρίχνω Μιά Ιδέα

Του Αγγέλου Ποδηματά

Στό χωριό μας, είχανε τα παλαιά χρόνια για τότε ωραία ήθη και έθιμα. Όλα αυτά οι σημερινοί μας νέοι δεν τα ξέρουν, δεν τα έζησαν και με το δικαίό της παραξενεύονται πολλές φορές στο άκουσμά τους.

Εμείς οι παλαιότεροι που λίγο πολύ τα ζήσαμε και τα θυμούμαστε, πρέπει να τα μεταφέρουμε με την εφημερίδα μας στα παιδιά. Αύριο όπως είναι φυσικό θα φύγουμε για πάντα, πρέπει αυτά τα ήθη και έθιμα να ζήσουν, να μην ξεχαστούν.

Παρακαλώ λοιπόν όλους τους χωριανούς μας που έχουν το χάρισμα να γράφουν και θέλουν, να γράψουν για τα έθιμά μας για τις καλές συνήθειες των χωριανών μας, για τους γραφικούς τύπους του χωριού μας που έφυγαν και σιγά — σιγά θα λησθηθούν, πρέπει να διατηρήσουμε όσο μπορούμε τις παραδόσεις του χωριού μας, γράψτε λοιπόν ό,τι θέλει και ό,τι θυμάται ο καθένας μας.

Εγώ θυμάμαι το έθιμο με τα λουκατζάρια κατ' άλλους ρουκατζάρια που πάει να ξεχαστεί, θυμάμαι τον μακαρίτη Αντώνη Καπερώνη να κάνει το γιατρό με μια άσπρη μπλούζα να προσπαθεί να διατρέψει τον Μάρκο (άνθρωπο ντυμένο σαν αρκούδα) κι εμείς τα παιδιά να γυρίζουμε μαζί της όλο το χωριό και να γελάμε με την ψυχή μας. Θυμάμαι τον μακαρίτη Αλκιβιάδη

Πριονά τον μυλωνά του χωριού μας, να κάνει τον ταχυδακτυλουργό, θάζοντας ένα μαύρο ύφασμα μέσα σ' ένα ποτήρι νερό κι έτσι έκανε το θαύμα να μαυρίσει το νερό.

Τον αεχάστο Σπύρο Γούλα τον Τσαμπάση (Μεσίτη στην πώληση των αλόγων κλπ.) με τον ταμπάκο στο χέρι για ρούφηγμα από την μύτη που δεν άφινε κανένας στο χωριό που να μην τον πειράξει με τα αστεία του.

Τον εξαιρετο και συμπαθέστατο Κώστα Καλαμάτα που επειδή ο καημένος ήταν ψηλός και λίγο μελαχρινός, είχε δε τη συνήθεια αστειεύμενος να πειράζει τα μικρά παιδιά λέγοντας: «Το χαντζάρι, μωρέ».

Ακούζοντας την φωνή του ή στο όνομά του και μόνον οι μονάδες μας την θγάζανε μια χαρά μια και δεν τολμούσαμε να ζητήσουμε κάτι το παράλογο για τότε από την μάνα μας διότι στο άκουσμα έρχεται ο Καλαμάτας όπου φύγει — φύγει.

Και μια και μιλάμε για τον αείμνηστο Κώστα Καλαμάτα εμείς τα ποδηματάκια είχαμε τον φόβο του καθημερινά. Κάθε πρωί, σπνήθως την άνοιξη με το σκάκιμα των αμπελιών και το όργωμα των χωραφιών, πήγαινε στον γειτόνα μας σιδηρουργό Απόστολο Χαλκιά να παραξίνει τις σκεπαριές ή το αλέτρι.

Μόλις έφθανε στην γειτονιά ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 3

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΑΓΡΑΦΙΩΤΙΚΩΝ ΧΩΡΙΩΝ

Από την Ένωση των Αγραφιωτικών χωριών στάλθηκε στον Πρωθυπουργό, στους αρμόδιους Υπουργούς και άλλους Κυβερνητικούς παράγοντες το παρακάτω υπόμνημα σχετικό με την ανάπτυξη της περιοχής των Αγραφιωτικών χωριών.

Η Ένωση Αγραφιωτικών χωριών του Νομού Καρδίτσας εκφράζοντας τις κοινότητες μέλη της, των Δήμων Ιτάμου, Νεβρόπολης, Δολοίων μέσα στις δημοκρατικές διαδικασίες και τη συμμετοχή των εκπροσώπων κάθε Κοινότητας (Α' Συνέδριο, Α' Αντάμωμα των Αγραφιωτών, συσκέψεις και Γενική Συνέλευση) και επί πλέον ζώντας καθημερινά τα οξυμένα προβλήματα της ορεινής περιοχής των Αγραφών προτείνει για την επίλυση των προβλημάτων και την αξιοποίηση της περιοχής τα παρακάτω:

1) Ανάληψη από την πολιτεία

σύνταξης μελέτης για την ανάπτυξη της περιοχής Αγραφών.

2) Ένταξη σειράς έργων της περιοχής στα Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα (οδοποιία, Τουριστική αξιοποίηση, αρδευτικά έργα κλπ.).

3) ΟΔΟΠΟΙΑ. Η οδοποιία είναι έργο βασικής υποδομής για την ανάπτυξη κάθε περιοχής.

ΖΗΤΑΜΕ

α) Άμεση έναρξη των εργασιών κατασκευής του Εθνικού δρόμου ΚΑΡΔΙΤΣΑ — ΑΓΡΙΝΙΟ.

β) Γενναία χρηματοδότηση για την ολοκλήρωση του κυκλώματος Ταυρωπού και σύνδεση με όλες τις Κοινότητες.

γ) Αποπεράτωση όλων των οδικών αρτηριών προς τα χωριά μας και συγκεκριμένα:

ι) Απιδιά — Μολόχα.
ιι) Ραχούλα — Αμράντο — Σαραντάπορο — Νεράιδα — Σύν-

δεση Κλειστό Ευρυτανίας.

ιιι) Προς Καταφύγιο.

ιιιι) Αμπελικό.

ν) Νεοχώρι — Μπελοκομύτη — Καρίτσα.

νι) Καροπλέσι.

νιι) Μπεζούλα — Φυλακτή.

Διόθεση ικανών πιστώσεων για διάνυση αγροτικών δασικών και κτηνοτροφικών δρόμων.

4) ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΔΑΣΙΚΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ΤΩΝ ΑΓΡΑΦΩΝ.

Απαλλοτρίωση των Τσιφλικιών και χορήγησή τους στις κοινότητες.

β) Αλλαγή της δασικής νομοθεσίας και νοσοτροπίας των δασικών υπηρεσιών.

γ) Ανάληψη από πλευράς πολιτείας μεγάλης έκτασης καλλιέργειας και ανάπτυξης των δασών της περιοχής μας.

δ) Σύνταξη τεχνικοοικονομικής

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 3

ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΚΩΝ

Στις εκλογές που έγιναν την Κυριακή 18/8/85 εκλέχτηκε νέα διοίκηση του Μορφωτικού Συλλόγου του χωριού μας, από τους:

Γιαννακόπουλο Χρήστο, Ποδηματά Σωκράτη, Φιλίππου Τάκη, Καραμήτρου Ελένη και Καπερώνη Μαρία.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ο Τρύγος στο Χωριό μας

Τα παλιά καλά χρόνια —τότε που τ' αμπέλια μας ήτανε νέα και περιποιημένα (σκαμένα με την σκεπαριά — δευτερισμένα, ξελακωμένα, με την κοπριά τους και τόσες άλλες περιποιήσεις), ο τρύγος άρχιζε συνήθως μετά τις 15—20 Σεπτεμβρίου.

Οι πατεράδες μας και με δικό τους, ύστερα από τόσους κόπους περιμεναν με λαχτάρα το μάζεμα των σταφυλιών, πριν αρχίσουν τα πρωτοβρόχια και τότε δεν ήτανε όπως σήμερα ο τρύγος 2—3 ημέρες 5 το πολύ, αλλά ολόκληρος μήνας.

Σήμερα το αυτοκίνητο και οι αγροτικοί δρόμοι συντόμευσαν πολύ την δουλειά για αυτούς που έχουν αμπέλια.

Αρχίζουν την προετοιμασία, καθαρίζοντας και μουσκεύοντας τις κάδες και τους ποδαράδες που έπαιρναν συνήθως μέχρι και 50 φορτώματα σταφύλια.

Από το καλοκαίρι ακόμα, είχανε ετοιμάσει τις προθιές (δέρμα από γίδες) ή τα σακιά (από καραβόπανο χοντρό εμποτισμένο με κερύ για να μην τρέχει) κι έτσι πανέτοιμοι ρίχονταν στην μάχη του τρύγου, διότι όπως λέει και η λαϊκή παροιμία: θέρος — τρύγος πόλεμος, δεν σε περιμένουν, πρέπει να ενεργήσεις σαν κουρδισμένο ελατήριο.

Στις 3 το πρωί όλο το χωριό με τα φανάρια στο χέρι εκτός όταν ήτανε φεγγάρι, τότε το ξεκίνημα ήτανε πολύ γραφικό, κατηφόριζε προς αμπέλια για να φέρει τον πρώτο δρόμο Εημέρωμα στο χωριό, συνήθως έφερναν στο χωριό 4 δρόμους από τις λάκες και 5 από τα πιο κοντινά.

Τα πειράγματα και τα αστεία μεταξύ των χωριανών έδειναν κι έπαιρναν στους δρόμους που άλλοι ανηφόριζαν προς το χωριό κι άλλοι κατηφόριζαν προς τα αμπέλια.

Εί βρε παλαβέ! κάνε και ντάφι (νιάφι) να κουβαλάς τα γιόμους όλα! Πάψε βρε αχάιρευε τίποτε ντίπ σ'ι λέω.

Κανέναν συνήθως δεν ήθελε να πει ότι έχει πολλά σταφύλια πλην μερικών που έλεγαν! Ποιόρε! τριακόσια φορτώματα!

Οι περισσότεροι μάζευαν πρώτα τα σημαδιακά (άσπρα — ροζοκί — πατίκι κλπ.) κι έφτιαχναν το εκλεχτό άσπρο κρασί και μετά τα μαύρα από τα οποία έφτιαχναν το περίφημο Μαύρο κρασί Μεσσηνικόλα, που έπινε όλη η Θεσσαλία, τότε βλέπετε δεν υπήρχε η σημερινή συγκοινωνία και οι δρόμοι να φέρουν στην Θεσσαλία ρετσίνα Αττικής, κι έτσι καθημερινά φόρτωναν από το χω

ριό μας κρασί για όλη τη Θεσσαλία σχεδόν.

Για την Καρδίτσα κάθε μέρα πολλοί χωριανοί μας, φόρτωναν στα τουούμια με το γκιούμη που ήτανε τρυπημένο στην κορυφή ούτως ώστε να παίρνει μέσα 12 οκάδες, δηλαδή 8 (οκτώ) γκιούμια επί δώδεκα οκάδες, μας κάνουν 96 (τόσο ήτανε το φόρτωμα) συν το παγούρι του Αγωγιάτη που γέμιζε δωρεάν, πλησίαζε τις 100 οκάδες το φόρτωμα.

Για τα Τρίκαλα πήγαιναν το κρασί με τα ζώα μέχρι τον Κόμπελο (Σταθμός Φαναρίου) κι από εκεί με το τρένο.

Ερχόντανε όμως όπως θυμάμαι και Κυρατζήδες με τα μουλάρια τους, ο Μπαχτούμας με καριά 15—20 μουλάρια με μεγάλα κουδούνια κρεμασμένα στο λαιμό τους για να μην τα χάνουν την νύχτα και φόρτωνε κρασί από το χωριό και το πήγαινε κατ' ευθείαν στα Τρίκαλα!

Όπως είπαμε στην αρχή, η δουλειά αυτή συνεχίζονταν επί ένα μήνα και πλέον, όλο το χωριό αντάστατο, οι δρόμοι βούιζαν από κόσμο, τα μουλάρια και τα άλογα γκομαχώντας ανέβαιναν τις ανηφοριές και τους κατακόδρους πολλές φορές με το ζόρι, διότι εκείνες οι γίδινες προθιές και τα καραβόσακιά έπαιρναν μέσα 100—120 οκάδες σταφύλια και για να μπορέσουν τα ζώα να μεταφέρουν τόσο φόρτωμα και να αντέξουν σε τόση εντατική δουλειά (4—5 δρόμους την ημέρα και για ένα μήνα τουλάχιστον, έπρεπε να τα ταΐζουν πολύ καλά. Τα τάζιζαν λοιπόν αυτόν τον καιρό με το πιο καλό χορτάρι (το λεγόμενο τριγανό) ή με τριφύλλι και τα έδιναν και κριθάρι.

Ως εδώ καλά, ο τρύγος ήτανε χαρά και ευτυχία, αλλά αν όμως είχανε θιφινόπωρο βροχερό κι άρχιζαν τα πρωτοβρόχια, ει τότε γράψε αλλοίμονο, και τύχαινε εποχή που έβρεχε 10—15 μέρες συνέχεια τότε ήτανε το βάσανο, έπρεπε κάθε μέρα έστω και με βροχή εφ' όσον άρχιζαν κι έριχναν στις κάδες σταφύλια, να ηγαίνουν στο αμπέλι να μαζέψουν τουλάχιστον ένα φόρτωμα για να ρίξουν μέσα στις κάδες κάτι φρέσκο για να μην αρχίσει γρήγορα το βράσιμο (η ζύμωση πριν την ώρα της).

Τέλος πάντων με χίλιους κόπους και βάσαναν τελείωνε ο τρύγος, έπρεπε κάθε μέρα να πατούν τις κάδες ούτως ώστε η κορυφή των σταφυλιών που εν τω μεταξύ είχε αρχίσει η ζύμωση να γυρίσει από την άλλη μεριά για να συνεχιστεί καλά η βράση (ζύμωση).

Αυτή η δουλειά ήθελε μεγάλη προσοχή διότι η ζύμωση έχει αναθυμιάσεις και μπορούσε να χάσεις τις αιθήσεις σου εάν δεν πρόσεχες και ανέπνεες πολύ ώρα τις αναθυμιάσεις.

Όταν συνεληρώνετο στο βράσιμο, τραβούσανε το κρασί από τον τύλο αφού πρώτα είχανε βάλει σπαραγγιά για να περνάει καθαρό το κρασί από τα κουκούτσια κλπ. και το βάζανε στο βαρέλι, τα δε υπόλοιπα τα στέμφυλα τα λεγόμενα ήτανε έτοιμα για το βράσιμο δηλ. την απόσταξη για να βγάλουμε το εσκουστό τσίπουρο του χωριού μας.

Αγγελος Ποδηματάς

Ιστορικά Κείμενα

Ο ΡΗΓΑΣ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗΣ ΚΑΙ Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Του Σ. Αδάμου

Ο Ρήγας Βελεστινλής είναι ο πρώτος που σκέφτηκε να οργανώσει τους υπόδουλους Έλληνες σ' ένα παράνομο ισχυρό εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα εμπνευσμένο από τις αρχές της Γαλλικής Επανάστασης. Απογοητευμένος ο Ρήγας από τη διάψευση των ρωσικών υποσχέσεων για την απελευθέρωση των Ελλήνων, μετά τη λήξη των αυστορωσικών επιχειρήσεων εναντίον των Τούρκων (1787 — 1792), στρέφεται προς τη Γαλλία, που με τις νέες ιδέες και τις λαμπρές της νίκες εναντίον των στυγερών μοναρχών γοητεύει τους υποδουλωμένους λαούς της Βαλκανικής χερσονήσου. Ο Ρήγας πιστεύει στη δύναμη του Γαλλικού πνεύματος, που εκδηλώνεται κυρίως στις θαυμαστές ανακαλύψεις των φυσικών επιστημών και στην ιδιοφυΐα των νεαρών Γάλλων στρατηγών, ιδίως του Ναπολέοντα.

Ο Ρήγας ύστερα από τη δημιουργία του πρώτου πυρήνα των συντρόφων του σκέφτεται να προχωρήσει στην προετοιμασία του εδάφους και στην οργάνωση των μέσων για την επιτυχία της επανάστασης. Φαίνεται ότι από καιρό βρίσκεται σε στενή επαφή με τους μνημόνες στην επαναστατική κίνηση Έλληνες της Τεργέστης, ιδίως με τον Αντ. Κορωνιό. Εκεί είχε έλθει ο Ναπολέωντας για τις διαπραγματεύσεις που θα άρχιζαν την 1η Σεπτε-

μβρίου 1797 και οι οποίες θα κατέληγαν στη συνθήκη του ΚΑΜΠΟΦΟΡΜΙΟ (17 Οκτ. 1797). Ο Ρήγας φαίνεται πως επεδίωξε με πολλούς τρόπους να 'ρθει σε κάποια επαφή με τον Ναπολέοντα στην Τεργέστη και όταν τελικά απέτυχε του σκοπού του, οι Έλληνες της Τεργέστης ή ο ίδιος ο Κορωνιός διαβίβαζαν επιστολή του Ρήγα στον Ναπολέοντα μέσω του Γάλλου προξένου ΜΠΡΕΧΕΤ.

Την επαναστατική δράση του Ρήγα ανέκοψε δυστυχώς η τραγική του σύλληψη από τους Αυστριακούς, η παράδοσή του στους Τούρκους και ο στραγγαλισμός του στο Βελιγράδι σε ηλικία 40 ετών περίπου στις 11 ή 12 Ιουνίου 1798. Τα γεγονότα αυτά είναι πάρα πολύ γνωστά στη νεώτερη Βαλκανική και την Ελληνική ιστορία. Ωστόσο και μετά του θάνατο του Ρήγα και των συντρόφων του, το κίνημα δεν έσβησε. Αξίως συνεχιστής του έργου του μέσα και έξω από την Ελλάδα στάθηκε ο συνεργάτης του, Χριστόφορος Περραιβός.

Ο Ρήγας υπήρξε ένας ενθουσιώδης και ονειροπόλος, αλλά και αρκετά ψυχραιμος επαναστάτης, εφόσον προσπαθεί πρώτα να προσεγγίσει τις ιδεολογικές του κινήσεις και ύστερα να επωφεληθεί από τις σύγχρονες ευνοϊκές περιστάσεις, από τη θερμή αναταραχή που είχαν δημιουργήσει οι φιλελεύθερες ιδέες της Γαλλικής Ε-

πανάστασης, καθώς και από τις λαμπρές νίκες των γαλλικών όπλων.

Ζει το δράμα των σκλάβων Ελλήνων και των άλλων λαών της Βαλκανικής, συλλαμβάνει μ' ευαισθησία το μεγάλο όραμα της απελευθέρωσης του Έλληνα του Έθνους και το προβάλλει φλογερά στη συνείδηση των συμπατριωτών του. Η τυχαία προδοσία και ο θάνατός του, όπως είπαμε, ανέκοψαν προσωρινά τη ροή των γεγονότων και ματαίωσαν την εφαρμογή των επαναστατικών του σχεδίων. Υπάρχει όμως το δεδομένο της διάχυτης επίδρασης της χάρας του, των επαναστατικών τρεγουδιών, των γραπτών του και γενικά της διάδοσης των ιδεών του στους μεταγενέστερους. Αυτά όλα βοήθησαν και τόνωσαν αποφασιστικά την απελευθερωτική κίνηση στα Βαλκάνια. Τα λόγια που η λαϊκή προφορική παράδοση βάζει στο στόμα του την ώρα που πεθαίνει είναι αρκετά να καταδείξουν τη δύναμη των ιδεών του «αρκετό απόρον έσπειρα, ελεύσεται η ώρα ότε θέλει θλαστήσει και το γένος μου θέλει συνάξει τον γλυκόν καρπόν».

Μπορεί να πει κανείς ότι, «βγήκαν σ' αλήθεια προφητικά» τα λόγια του Ρήγα Βελεστινλή, γράφει ο συνεργάτης του Χριστόφορος Περραιβός στην βιογραφία του Φερραίου (σ. 33).

Σ. Αδάμος

ΠΟΙΗΣΗ ΠΟΛΕΜΟΣ - ΕΙΡΗΝΗ

Ειρήνη μάστορας στη γής, ειρήνη κοσμοπλάστρα
μα νά τη λιγοζώητη και πολυτελικάτη.

Τι 'ν' αδερφή της αρετής και μάνα της αγάπης
κι αυτές οι δυο πομπεύονται και καταπολεμιούνται,
γι αυτό κι οπολυσκούταρος ο πόλεμος θεριεύει
και ρίχνει μέσα στη φωτιά όσα μας φτιάχνει η ειρήνη.
Αφηρημένα πράματα, κακοτεχνοφτιαγμένα
είναι τ' ανθρώπου τα φτιαστά κι όλα όσα 'χει ειπωμένα.
Θεέ κάνε το θαύμα σου και κάποτε να γίνει
να ζουν στις γής οι άνθρωποι, μ' αγάπη και ειρήνη
όποιος φυλής κι αν είναι τοι κι όποιος παιδιά πατρίδας
κι όποιο το χρώμα στο πετό κι η γλώσσα που λαλάνε,
να συνογιένται φρόνιμα και να ομονογάνε.
Τι να κάμει κι ο Θεός, αφού ζεύεται κι αυτός.

Σωκράτης Πουρνάρας

(Από το ποίημα «Απ την Πίνδο στη Γκιώνα»)

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Ν. ΚΑΤΣΙΑΚΟΣ

ΠΑΡΟΧΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ—ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 68 ΤΗΛ. 3612.462, οικ.: 8061.690

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στην κόρη του Αλέκου Γιαννακού ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ που πέτυχε στη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, εκφράζουμε θερμά συγχαρητήρια.
Οικ. Γιάννη Παϊζάνου

Το Γραφείο μας

Θα είναι ανοιχτά και θα βρίσκονται εκεί 10 — 12 π.μ.

Την ΤΡΙΤΗ, ο ΣΩΚΡΑΤ. ΠΟΔΗΜΑΤΑΣ.

Την ΤΕΤΑΡΤΗ ο ΤΗΛΕΜ. ΚΡΑΝΙΑΣ.

Την ΠΕΜΠΤΗ 6—8 μ.μ. ο ΑΓΓ. ΠΟΔΗΜΑΤΑΣ.

Την ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ο ΤΑΣΙΟΣ ΖΑΧΟΣ.

Το ΣΑΒΒΑΤΟ ο ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΤΣΙΑΝΟΣ.

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ;
● Στη «Νεβρόπολη»;
● Στο Σύλλογο το
χωριού σας;

«ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ»

Μηνιαία Εφημερίδα
του Συλλόγου Μεσσηνικολιτών

Στην υπηρεσία των συμφερόντων
όλων των Νεβροπολιτών

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο
ΑΓΓΕΛΟΣ Κ. ΠΟΔΗΜΑΤΑΣ
Υμητηού 80Α - Χολαργός
Τηλέφ. 6515.127

Συντάσσεται από Επιτροπή
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:

Σύλλογοι, οργανισμοί 1000
Ιδιώτες 300

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
Μ. Στυλιανού - Ε. Κατσαρού ΟΕ

ΣΤΗΛΗ ΑΓΩΓΗΣ ΠΑΙΔΙΟΥ

του Απ. Κατοίκου

ΟΙ ΤΙΜΩΡΙΕΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ — ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΛΟ Ή ΚΑΚΟ; ΠΩΣ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΛΟΝΤΑΙ;

Πολλοί λένε πως η τιμωρία είναι αποτελεσματικό μέσο στην αγωγή του παιδιού. Και μάλιστα υπάρχει η αντίληψη πως όσο πιο συχνά επιβάλλεται η τιμωρία ή όσο πιο αυστηρή είναι, τόσο καλύτερα αποτελέσματα έχει. Μα προτού προχωρήσουμε σε μια τιμωρία θα πρέπει να εξετάσουμε τα εξής: 1) αν το παιδί που πέφτει είναι πραγματικά υπεύθυνο γι αυτό και 2) αν η τιμωρία μπορεί να επενεργήσει αποτελεσματικά, είτε για να επανορθώσει το σφάλμα που έγινε, είτε για να εμπόδισι τη χειροτέρευση του, πράγμα που θα δικαιολογούσε την επιβολή της. Ομως, τα περισσότερα παιδικά σφάλματα που προκαλούν τις αντιδράσεις και τα παράπονα των γονιών, οφείλονται συνήθως σε μια ανισορροπία που υπάρχει ανάμεσα στις ανάγκες του παιδιού και στην οικογενειακή ή κοινωνική οργάνωση που υπάρχει γύρω του. Πολλά από τα σφάλματα ή τις αταξίες δεν θα γίνονταν αν το παιδί είχε στο σπίτι τη δυνατότητα να ικανοποιήσει την ανάγκη του για δραστηριοποιητική απασχόληση ή για παιχνίδι. Δεν θα ήταν ανυπάκουο, αν όσα του παραγγέλνουμε, ήταν ανάλογα με τις δυνατότητές του και αν του τα ζητούσαμε λογικά και σταθερά. Δεν θα έλεγε ψέματα, αν το ψέμα δεν θα του φαινόταν σαν η μοναδική βολική λύση μπροστά σε καταστάσεις που δεν καταφέρνει να υπερνικήσει με μέσα πιο κανονικά. Εξάλλου η πείρα μας στο σχολείο μπορεί να δικαιολογήσει αυτές τις επιφυλάξεις. Έχουμε διαπιστώσει πως, αν το σχολείο είναι ένας χώρος οργανωμένης και δραστηριοποιητικής εργασίας όπου οι ουσιαστικές λειτουργικές ανάγκες (π.χ. καλές αίθουσες διδασκαλίας, γυμναστήρια και τάλλα, εργαστήρια κλπ.) μπορούν πρακτικά να ικανοποιούνται, το πρόβλημα της πειθαρχίας περιορίζεται στο ελάχιστο ή είναι ανύπαρκτο. Στο βαθμό που θα πετύχουμε μια τέτοια οργάνωση, όσο και λιγότερο θα τιμωρούμε τα παιδιά μας στο σπίτι ή στο σχολείο.

Αλλά και όταν διαπιστώνουμε κάποιο αδικαιολόγητο κατά την κρίση μας σφάλμα, ας μη κατα-

φεύγουμε άμεσα στις κατηγορίες και στις τιμωρίες. Ας μη καταλογίζουμε εύκολα στα παιδιά κακή θέληση, κακεντρέχεια και ηθική διαστροφή. Ας θυμόμαστε πως είναι κι αυτά πλάσματα σαν και μας και μάλιστα πιο αδύναμα και πιο εκτεθειμένα στα λάθη.

Να θεωρούμε τα σφάλματά τους σαν συνέπεια περισσότερο κάποιας αδυναμίας και να αναζητούμε την αιτία μαζί με τα ίδια τα παιδιά, αν είναι δυνατό. Εξάλλου αν η τιμωρία, που μπορεί να μην είναι βαριά, είναι όμως συχνή, το παιδί τη συνήθίζει και οργανώνει τη ζωή του έτσι, σάμπως τα μαλώματα, τα χαστούκια και άλλου είδους τιμωρίες να αποτελούν κανονικά στοιχεία της ζωής του. Και δε θα επιδιώξει πια να διορθωθεί για να αποφύγει την τιμωρία, γιατί θα τη θεωρεί κανονικό φαινόμενο. Αν πάλι η τιμωρία είναι βαριά και επαναλαμβάνεται, τότε καταντάει όχι απλά άχρηστη αλλά και επικίνδυνη. Γιατί έτσι το παιδί κυριαρχείται από ένα συναίσθημα παντοτεινής αδικίας, και καθώς δε μπορεί να αντιδράσει γιατί είναι αδύναμο, παίρνει την ψυχολογία και τη συμπεριφορά του «μάρτυρα» που μπορεί να τη μετατρέψει σε μια σαδιστική ευχαρίστηση. Έτσι, αντί να διορθωθεί, καυχιέται για τα ανομήματά του, που τα θεωρεί επιτεύγματα, καθώς νιώθει τον εαυτό του αδικημένο. Πέρα από όλα αυτά είναι διαπιστωμένο ότι οι «ηθικές» κυρώσεις, οι «ηθικές» τιμωρίες είναι οι πιο αποτελεσματικές. Αυτές δηλαδή που θίγουν το ψυχολογικό όμιλος του παιδιού, τον «εγωισμό» του, το «φιλότιμό» του.

Θα αναφέρουμε μια — δυο συγκεκριμένες περιπτώσεις:

Μετά από ένα σφάλμα του παιδιού, φανείτε δυσαρεστημένοι μαζί του και μείνετε έτσι για κάμποσες ώρες χωρίς να του μιλήσετε καθόλου. Ή αν αυτό δεν είναι αρκετό αποκλείστε το για ένα χρονικό διάστημα από τις υποχρεώσεις και τις εργασίες της οικογένειας, αναστέτοντας τις στο άλλο παιδί και αρνηθείτε κάθε δική του βοήθεια σε κάποια κοινή δραστηριότητα. Δώστε του το φαγητό εντελώς παθητικά και μεταχειριστείτε το σαν ένα ανεπιθύμητο ξένο. Όταν υπάρχουν οι ανάλογες προϋποθέσεις που αναφέραμε δηλαδή ένα ελάχιστο έστω όριο οργανωμένης οικογενειακής ζωής

και μια σχετική ευαισθησία στο παιδί, θα συναισθανθεί οδυνηρά την αποδοκιμασία μιας τέτοιας αντιμετώπισης του και βαθειά μετανοιωμένο, θα ζητήσει ταπεινά να εναποχτήσει την όλο ενέργεια και αγάπη θέση του. Και ας μη ξεχνάμε ποτέ ότι ο τρόπος που τιμωρούμε έχει μεγαλύτερη σημασία από την ίδια την τιμωρία. Κι ακόμα ότι πολλές φορές η συμπεριφορά μας και το κλίμα γενικά το οικογενειακό, είναι για το παιδί πιο σκληρές τιμωρίες από τις επιπλήξεις ή τα χαστούκια. Υπάρχουν οικογένειες που τιμωρούν ελάχιστα, αλλά όπου επικρατεί σχεδόν μόνιμα μια ατμόσφαιρα νευρικότητας, δυσθυμίας, ξεφωνητά, κραυγές, τσακωμοί, που αφαιρούν από τη ζωή των παιδιών κάθε ησυχία και κάθε οικειότητα. Σιγά — σιγά τα παιδιά αρχίζουν να μισούνται τους μεγάλους και να αποχτιέται, χωρίς να το νιώθουν μια στάση κι ένα χαρακτήρα οξύθυμο και εριστικό, που θα τα συνοδεύει σ' όλη τους τη ζωή. Και το χειρότερο, μόλις το μπορέσουν, θα φύγουν μακριά από ένα τέτοιο ελάχιστο ανθρώπινο περιβάλλον.

Η οικογενειακή αγωγή τότε χρεωκοπεί αθεράπευτα. Πιέζοντας ίσως τον εαυτό μας, ας προσπαθούμε να αποφεύγουμε τέτοιες παρεκτροπές και να μετατρέπουμε το σπιτικό μας σ' ένα περιβάλλον ήρεμο, καταδεκτικό, γιομάτο κατανόησης, ευχάριστο. Μια επίπληξη που γίνεται χαμηλόφωνα και ήρεμα επιδράει βαθύτερα από μια λογομαχία. Η αρμονία, η ησυχία, η ευθυμία, η κατανόηση, είναι στοιχεία που βοηθούν καλύτερα από το κάθετι, άρα και από κάθε τιμωρία, για μια καλή αγωγή.

Απ. Κατοίκος

Ρίχνω μιιά Ιδέα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελ. 1
μας και ήξερε ότι συνήθως κάποιος από τα ποδηματάκια ή τα άλλα γειτονόπουλα θα έκλαιγε και κάτι θα ζήτηγε από την μάνα του, άρχιζε να φωνάζει με την βροντώδη φωνή του: «Ποιά κλαίει μωρέ το χαντζιάρι».

Μόλις ακούγαμε την φωνή του σταματούσαν όλες οι απαιτήσεις μας και τα κλάματα και τρυπώνα με σε σημείο που να μην μπορεί να μας βρει.

Κάποτε θυμάμαι ήτανε Τρίτη μέρα του Πάσχα παι πήγαμε για την λειτουργία στην Παναγία, απέναντι από το χωριό, όταν γυρίζαμε, μικρός εγώ κουράστηκα λίγο και ήθελα να με πάρει η Μάνα μου αγκαλιά, η μάνα μου δεν μπορούσε και φυσικό ήτανε διότι δεν ήμουνα και τόσο μικρός, άρχισα να κλαίω και να ξεπλώνω κάτω ζητώντας αγκαλιά.

Αλλά για καλή τύχη της μάνας μου γύριζε και ο Καλαμάτας από την εκκλησία, στο άκουσμα της γκρίνιας μου, λέει: «Ποιός κλαίει, μωρέ! τί θέλει!». Νά, λέει η μάνα μου κοτζάμ γομάρι και θέλει αγκαλιά.

«Γο χαντζιάρι μωρέ» φωνάζει μια φορά ο αδέχαστος Κώστας. Εί! πότε σηκώθηκε και τόβαλα στα πόδια και πότε έφθασα στο χωριό, ούτε εγώ το κατάλαβα.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Μερικών η προσφορά είναι συγκινητική και τους ευχαριστούμε ιδιαίτερα, ευχόμενοι το παράδειγμα τους να ακολουθήσουν και άλλοι συγχωριανοί. Αυτοί είναι οι κ.κ.:

Αφοί Αντωνίου Αγ. Μάρκου 20 (εκ Μπελοκ)τη	2000	(Λάρισα)	500
Κων)νος Βλάτσιος (Καρπενήσι)	1000	Καρασιώτος Δημοσθένης (Μεσσηνικόλα)	500
Ευτυχία Αντωνάκη (Ηλιοπούλη)	500	Καρασιώτος Σωτήριος (Τρίκαλα)	500
Γακτιόπουλος Μιχαήλ (Θεο)νίκη)	500	Καραμήτρος Κων)νος Δημ. (Λάρισα)	500
Καρακατσιάνης Κώστας (Αθήνα)	500	Ανώνυμος	200
Γακτιοπούλου - Στόικου Ευαγγελή	500	Μπουσούλα - Τσιαδήμα Ιουλία (Λάρισα)	500
Καραγιώρου Ευαγγελή	500	Χαλκιάς Κίμων (Μεσσηνικόλα)	500
		Γούλα - Σταχτιά Αθηνά (Βύρωνα)	500

Ιατρικά θέματα

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΑΔΕΝΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΤΑΤΗ

Σε προηγούμενο άρθρο μας αναφερθήκαμε στο τί είναι το αδένωμα του προστάτη (υπερτροφία) και ποιά συμπτώματα έχει. Σε αυτό το άρθρο θα ασχοληθούμε με τη θεραπεία του. Γενικά η θεραπεία αναφέρεται στη θεραπεία των επιπλοκών και στη θεραπεία της πάθησης. Από τις επιπλοκές η οξεία επίσχεση (το σταμάτημα των ούρων) αντιμετωπίζεται με καθετήρα προσωρινό και μόνιμο αν δεν αποκατασταθεί η ούρηση. Επίσης αντιφλεγμονώδη φάρμακα.

Σε χρόνια επίσχεση επειδή έχει διαταραχθεί η νεφρική λειτουργία από την υδρονέφρωση τοποθετείται μόνιμος καθετήρας μέχρι να θελιωθεί η νεφρική λειτουργία και να χειρουργηθεί ο ασθενής.

Σε αιματοουρία όταν είναι μικρή πρέπει να παίρνει ο ασθενής πολλά υγρά και αντιφλεγμονώδη φάρμακα. Σε μεγάλη αιματοουρία που κάνει αιματοκύστη (αρκετό αίμα που κάνει πήγματα μέσα στη κύστη) χρειάζεται πλήση της κύστης, άφθονα υγρά από το στόμα και αίμα άμα πέσει ο αιματοκρίτης χαμηλά. Αν δεν αντιμετωπισθεί με αυτά τα μέσα η αιμορραγία γίνεται επείγουσα αφαίρεση του προστάτη στο χειρουργείο.

Βασικά η θεραπεία του αδενώματος είναι χειρουργική. Συντηρητική θεραπεία γίνεται σε αρρώστους που δεν το επιτρέπει η γενική τους κατάσταση να χειρουργηθούν ή σε αρρώστους που δεν χρειάζεται να χειρουργηθούν και θα αναφερθεί πιο κάτω ποιοί πρέπει να χει-

ρουρούνται. Η συντηρητική αγωγή είναι η εξής: Αφθονα υγρά από το στόμα, να αποφεύγει ο ασθενής να κάθεται πολλές ώρες τη μέρα στο κρεβάτι, να αποφεύγει την καθιστική ζωή, τα μακρινά ταξίδια που αναγκάζουν τον άρρωστο να αναβάλει την ούρηση.

Θα πρέπει ο ασθενής να μην είναι δυσκοίλιος, να μη πίνει σι οίπνευματώδη και να μη τρώει πλούσια γεύματα. Επίσης θα πρέπει να παίρνει αντιφλεγμονώδη και αντισηπτικά φάρμακα σε έφαση των ενοχλήσεων.

Έχουν χορηγηθεί ορμόνες (ανδρογόνα και οιστρογόνα) αλλά χωρίς ιδιαίτερα αποτελέσματα με τα μειονέκτημα των παρενεργειών των ορμονών.

Η χειρουργική θεραπεία που είναι η κύρια θεραπεία ενδεικνύεται όταν το σταμάτημα των ούρων υποτροπιάζει, όταν οι λοιμώξεις υποτροπιάζουν, όταν η αιματοουρία υποτροπιάζει, όταν τα ενοχλήματα είναι αρκετά έντονα, όταν τα ούρα που κατακρατεί, λόγω του αδενώματος, η ουροδόχος κύστη συνεχώς αυξάνουν (υπόλειμμα ούρων) και τέλος όταν με τον προστάτη υπάρχει και πέτρα ή κολώματα στην ουροδόχο κύστη.

Στη χειρουργική υπάγεται και η διουρηθρική αφαίρεση του προστάτη που γίνεται με ειδικό όργανο τον ηλεκτροτόμο. Με τη μέθοδο αυτή χειρουργούνται αυτοί που έχουν μικρό προστάτη με έντονα ενοχλήματα (υπάρχει υπερτροφία μόνο του μέσου λοβού του προστάτη όχι των δύο πλαιών) και άτομα μεγάλης ηλικίας.

Ιπποκράτης

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελ. 1

μελέτης για δημιουργία Ευλογυκής βιομηχανίας.

5) ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΓΡΑΦΩΝ

α) Σύνταξη προγράμματος με τη συνεργασία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης για την αξιοποίηση της ΛΙΜΝΗΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑ σε άμεση προτεραιότητα. Η αξιοποίηση της Λίμνης Πλαστήρα θα συμβάλει πολλαπλά στην ανάπτυξη όλου του Νομού Καρδίτσας και έτσι πρέπει να αντιμετωπιστεί από τους φορείς του νομού και της πολιτείας.

β) Προστασία στα μνημεία πολιτισμού της περιοχής και αξιοποίησή τους.

γ) Συμπαράσταση σε κάθε πρωτοβουλία που συμβάλει στην τουριστική αξιοποίηση της περιοχής.

6) ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ

Η πολιτεία να δείχνει συνεχές έμπρακτο ενδιαφέρον για προβλήματα. (Υδρευσης, ΟΤΕ, ΔΕΗ,

Συγκοινωνίας, Υγειονομική και Ιατροφαρμακευτική περιθαλψη, ψυχαγωγία).

Η Ένωση Αγραφιώτικων χωριών επί πλέον ζητά:

Για το 1986 ο: πιστώσεις να είναι αυξημένες από αυτές του 1985. Την έγκαιρη σύνταξη μελετών για την κατασκευή έργων στην περιοχή Αγράφων. Τη συγχρή επιβλεψη και με αυστηρές προθεσμίες εκτέλεση των έργων από τους Νομαρχιακούς υπαλλήλους, καθώς και την προτεραιότητα από τα έργα του κάμπου λόγω των καιρικών συνθηκών και ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΕΙ για μια φορά ότι δεν διεκδικεί τίποτα σε βάρος άλλων περιοχών του Νομού.

Αγωνίζεται και διεκδικεί την ανάπτυξη της περιοχής Αγράφων και του Νομού Καρδίτσας.

Καρδίτσα 21 Σεπτεμβρίου 1985 Η Σ.Ε.

Ενώσης Αγραφιώτικων Χωριών (τ. δ. Ιτάμου — Δολόπων — Νεβρόπολης)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ Ι. ΓΑΚΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Αλκέτου 12 (Προφ. Ηλίας Παγκρατίου) ΑΘΗΝΑ
Τηλέφωνο 7523.859

Νέα απ' το χωριό Μεσενικόλα

Τού Παναγιώτη Ποδηματα Γραμματέα τής Κοινότητας

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Τελείως άβρεχος, και το ίδιο Επρός: όπως και οι μήνες του καλοκαιριού, πέρασε ο Σεπτέμβριος πρώτος Φθινοπωρινός μήνας, με αποτέλεσμα να δεχθούν οι παραγωγοί μας τη χαριστική βολή, ύστερα από τα άλλα κακά της μοίρας του, που καθημερινά αυξάνονται. Με την ξηρασία λοιπόν του καλοκαιριού και του Σεπτεμβρη μειώθηκε η παραγωγή των σταφυλιών, μόνο γεωργικό προϊόν των χωριανών μας, σε 40% της παραγωγής, και αλλοίμονο σε κείνους που περιμένουν, μόνο από τα έσοδα του αμπελιού, να θγάλουν τη χρονιά τους. Κατά τα άλλα ο Σεπτέμβριος φρόντισε να διώξει τα χελιδονάκια και τα άλλα αποδημητικά πουλιά, και τους τελευταίους παραθεριστές μας, Γιάννη Αλεξίου, Χρήστο Ψάρρα, Αγγελιο Βλάτσιο. Παραμένει ακόμα ο Θανάσης Παπαθανασίου και ο Κώστας Βασαρόδης, που περιμένει να τραγήσει τα αμπέλια του, να μαζέψει τα καρύδια, που θα τον βάλουν τα χέρια του, και να πέσουν τα κάστανα που θέλει να μεταφέρει κανένα τρουβά στην Αθήνα, για το χειμώνα, φέτος όμως πιστεύω πως δεν θα βρει ούτε για «καλοσκέργιο» γιατί η Ξέρα τα άφησε κακασιδίδια.

Ο ΤΡΥΓΟΣ

Μέσα στο δεύτερο 15νθήμερο του Σεπτεμβρίου άρχισε, γενικεύτηκε και μέχρι τις 10 Οκτωβρίου τελείωσε ο τρύγος στο χωριό μας. Η παραγωγή, όπως και άλλοτε γράφαμε, λόγω της μεγάλης ανομβρίας μειώθηκε έναντι της περυσινής κατά 40%. Η τιμή των σταφυλιών καθορίστηκε στο Οινοποιείο σε 21 δρχ. για τα κοινά σταφύλια, και σε 22 δρχ. για τα μαύρα Μεσενικόλα. Η μικρή διαφορά κοινών και μαύρων σταφυλιών, δείχνει πως το Οινοποιείο δεν ενδιαφέρεται και τόσο για κρασί από μαύρα σταφύλια, αλλά και τους παραγωγούς μας δεν τους συμφέρει να χάνουν ημερομίσθια, να τα ξεχωρίζουν, γι' αυτό τα μαζέψαν «σβάρνα», και μόνο όσοι έχουν αμπέλια καθαρά με μαύρα Μεσενικόλα τα μαζέψαν, και τα παρέδωσαν χωριστά. Πέρα από την παράδοση στο Οινοποιείο αρκετοί έμποροι και κυρίως ιδιώτες, που ενδιαφέρονται να κάνουν κρασί για το σπίτι τους, ήλθαν από τα μέρη της Λαμίας, του Βόλου και της Καρδίτσας, και αγόρασαν σταφύλια με τιμή γύρω στις 25 δραχ. το κιλό μέσα στο αμπέλι. Στο άλλο φύλλο θα μπορούμε να γράψουμε πόσα σταφύλια παραδόθηκαν στο Οινοποιείο πόσα πουλήθηκαν έξω για οινοποίηση, πόσα για επιτραπέζια, και πόσα αποθήκευσαν, οι χωριανοί μας, για κρασί, και για τσίπουρο.

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΑΓΡΑΦΙΩΤΙΚΩΝ ΧΩΡΙΩΝ

Την 21 Σεπτεμβρίου, στην αίθουσα του κινηματοθέατρου του

Δήμου Καρδίτσας, έγινε η προγραμματισθείσα γενική συνέλευση των αγραφιωτικών χωριών, στην οποία για πρώτη φορά παραβρέθηκαν και οι Πρόεδροι των Κοινοτήτων, και άλλων φορέων, των χωριών των Θεσσαλικών Αγράφων. Εκεί έγινε απολογισμός των μέχρι τώρα δραστηριοτήτων της Ενώσεως από το Δ.Σ. αυτής, και ομόφωνα εγκρίθηκε η εγγραφή, και των Κοινοτήτων της περιοχής Νεβροπόλεως, στην Ενωση. Στη συνέχεια συζητήθηκε το θέμα της εκδόσεως, και της διανομής της Εφημερίδας «Αγραφιωτική Φωνή» σε όλα τα μέλη αυτής, η εξεύρεση πόρων για την αντιμετώπιση των εξόδων τυπώσεως και αποστολής της, ως και άλλων εξόδων της Ενωσης, και αποφασίστηκε όπως κάθε Κοινότητα ή Σύλλογος εισφέρει ανάλογα με τις δυνάμεις τους και κατά την κρίση τους, χρηματική ενίσχυση και να φροντίσει όπως η Αγραφιωτική Φωνή διανέμεται σε όσο το δυνατόν περισσότερους Αγραφιωτές, όπου και αν βρίσκονται αυτοί. Ακόμα αποφασίστηκε όπως σύντομα να επακολουθήσει δεύτερη γενική συνέλευση, για την συμπλήρωση του καταστατικού, την υπογραφή τούτου και από τα υπόλοιπα ισότιμα μέλη Κοινοτήτων Νεβροπόλεως, και την κατέθεσή του προς έγκριση. Στη συνέχεια έγινε συζήτηση για τα προβλήματα της περιοχής, και αποφασίστηκε η αποστολή υπομνήματων στα αρμόδια Υπουργεία, στον κ. Νομάρχη, ως εκπρόσωπο της Κυβερνήσεως, στους Βουλευτές του Νομού, και λοιπούς υπεύθυνους παράγοντες. Το σχετικό υπόμνημα δημοσιεύουμε σε άλλη στήλη, και τέλος συζητήθηκε, και αποφασίστηκε η αποστολή διαμαρτυρίας, σε όλους τους υπεύθυνους που έχουν σχέση με το προς ίδρυση Θεσσαλικό Πανεπιστήμιο, για την άνιση και προκλητική για την Καρδίτσα, διανομή των σχολών του, στις τέσσερες πρωτεύουσες των Νομών της Θεσσαλίας. Ζητήθηκε επίσης να σταλεί μερίμνη των Κοινοτήτων ή Συλλόγων ονομαστικός κατάλογος των απανταχού Αγραφιωτών, για την αποστολή της Εφημερίδας «Αγραφιωτική Φωνή».

ΤΟ ΘΕΣΣΑΛΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Μεγάλες κινητοποιήσεις και διαμαρτυρίες, πραγματοποιήθηκαν από το Δήμο Καρδίτσας, τους συλλόγους, τα σωματεία, την Τοπική Ενωση Δήμων και Κοινοτήτων, και λοιπές Ενώσεις και οργανώσεις στο άκουσμα, από τους αρμόδιους της Κυβερνήσεως, την ίδρυση του Θεσσαλικού Πανεπιστημίου στο Βόλο, και την συγκέντρωση εκεί των περισσότερων σχολών του, και κατά κύριο λόγο την μεταφορά της Σχολής Νηπιαγωγών Καρδίτσας που ιδρύθηκε, μετά την μεταφορά, της Παιδαγωγικής Ακαδημίας προ ετών. Εκτός των εγγράφων διαμαρτυριών προς την Κυβέρνηση, σχηματίστηκαν επιτροπές και αναχώρησαν για την Αθήνα, όπου θα παρουσιαστούν στον Πρωθυπουργό, και τους αρμοδίους υπουργούς. Κύριο και καθολικό αίτημά τους είναι

η παραμονή της Σχολής Νηπιαγωγών στην Καρδίτσα, και να ενισχυθεί με άλλες παρεμφερείς Σχολές προς ολοκλήρωση του όλου παιδαγωγικού συγκροτήματος, ως επίσης και την εγκατάσταση γεωτεχνικών σχολών του Πανεπιστημίου στο Νομό Καρδίτσας, που είναι κατ'εξοχήν αγροτικός, και έχει όλες τις απαραίτητες προϋποθέσεις. Παρ'όλες τις παραπάνω ενέργειες, και κινητοποιήσεις, κανένα καλό σημάδι δεν φάνηκε μέχρι σήμερα στον ορίζοντα, και απορίας άξιον είναι γιατί η κατακαμένη Καρδίτσα να παραγκωνίζεται έτσι, και να μένει πάντα πάτος.

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Για την σχολική περίοδο 1985—1986 άνοιξαν τα σχολεία του χωριού μας και λειτουργούν το μονοθέσιο Νηπιαγωγείο με 10 μαθητές, και Νηπιαγωγό την Ευθυμία Μπρέντα. Το μονοθέσιο δημοτικό με 15 μαθητές, και δασκάλα την Χαρίκλεια Λιαπή. Το Γυμνάσιο με 87 μαθητές (στην Α' τάξη 28, στη Β' τάξη 30 και στη Γ' τάξη 29 μαθητές) με μεγάλη καθυστέρηση και ύστερα από τη λεγαστική διαμαρτυρία του Προέδρου της Κοινότητας, επανδρώθηκε με αναπληρωτές καθηγητές και στερείται εμπειρίου προσωπικού και Γυμνασιάρχου. Καθηγητές σήμερα είναι οι Παληούρα Ιωάννα, Καραφέρη Σταυρούλα, Καργιά Αλεξάνδρα, Πατέρα Ειρήνη και ο Γυμναστής Ράγιας Δημήτριος. Το τηλεγράφημα του προέδρου της Κοινότητας έχει ως εξής.

Προς Υπουργό Παιδείας κ. Κακλαμάνη, υφυπουργό κ. Μώραλη, Νομάρχη Καρδίτσας, επιθεώρηση Μ.Ε. Καρδίτσας, Γυμνάσιο Μεσενικόλα λειτουργεί πλημμελώς, στερείται γυμνασιάρχη, και πλήρες προσωπικό. Μαθητές μεταφέρονται καθημερινά από τα γύρω χωριά, και παρακολουθούν ελλιπέως πρόγραμμα μαθημάτων. Παρακαλούμε επανδρώσετε τούτο, και στην ανάγκη προάγετε εμπειρούς καθηγητές. Πρόεδρος Κοινότητας Μεσενικόλα Χρυσόστομος Κορώνης.

Τι τα θέλετε όμως, και τι τα γυρεύετε, η Παιδεία και κυρίως η εκπαίδευση έχει καταντήσει αντί παιδεία βαβυλωνία, έλκει την καρδιά απ' τα γεννοφάσκια της και όλοι οι απερχόμενοι και οι ερχόμενοι έχουν βάλεϊ σαν στόχο την μεταρρύθμιση και βελτίωσή της, αλλά μόνο οι τίτλοι και οι ονομασίες αλλάζουν, κανένας όμως δεν ξεφεύγει την «πεπατημένη οδό» κάτι θέλγει να κάνει τον καιρό εκείνο ο αείμνηστος Γ. Παπανδρέου και ο μοναδικός για την παιδεία Παπανούτσος αλλά τους έβγαλαν και απ' τα πλευρά σπασμένους, τι να γίνει αυτά έχει η ψυροκόσπενα. Ας ευχηθούμε όμως στους εκπαιδευτές και μαθητές καλή χρονιά σχολικό έτος, και όλοι με άριστα.

ΕΠΕΣΕ ΑΠ' ΤΗ ΣΚΑΛΩΣΙΑ

Σαν παράξενο φάνηκε σε όλους τους χωριανούς μας, όταν ακούστηκε ότι ο Γιάννης Παπαί-

ωνου, που πάνω από 50 χρόνια «μάστορας» πάνω σε σκαλωσιές και γιαπιά, έπεσε προ ημερών από σκαλωσιά ύψους τριών μέτρων, ενώ βρισκόταν στην οικοδομή, του Κων/νου Βασίλακου. Επαθε σοβαρή εγκεφαλική διάσειση και μεταφέρθηκε αυθημερόν στη Θεσσαλονίκη όπου νοσηλεύτηκε 15—20 ημέρες. Τώρα είναι εκτός κινδύνου και επέστρεψε στο σπίτι του, τον ευχόμαστε καλή ανάρρωση και σιδερένιο από δω και πέρα.

ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ ΜΑΣ ΣΤΟ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Μονιμοποιούνται οι, επί σειράν ετών εργαζόμενοι στο Νομαρχιακό Ταμείο Καρδίτσας, συγχωριανοί μας Χρήστος Ν. Λαδιάς οδηγός και Νικόλαος Πάου, Μηλίσσης τεχνίτης. Τους συχαίρουμε και τους ευχόμαστε για την παραπέρα καλή σταδιοδρομία τους

ΠΕΡΑΣΑΝ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Ενθαρρυντική είναι και η φετεινή επιτυχία των παιδιών του χωριού μας, που μπήκαν στο Πανεπιστήμιο απ' αυτούς ο φακός μας συνέλαβε τους παρακάτω 1) Γιαννακού Ευαγγέλη του Αλεξάνδρου στο Πολυτεχνείο Θεσσαλονίκης. 2) Γιαννακού Αφροδίτη του Χρήστου για δασκάλα στη Θεσσαλονίκη, 3) Μακρυνίκα Αντιγόνη του Κων/νου στο ιστορικό Κερακί του Κων/νου 4) Ποδηματάς Αναστάσιος του Δημητρίου βιολογικό Πατρών 5) Ράικος Θώμας του Κων/νου, Μηχανολόγος Ηλεκτρολόγος Πατρών, 6) Τσαγανού Χρύσα του Κων/νου Φιλολογία Θεσσαλονίκης 7) Φιλίππου Θωμάς του Αρίστιππου στο Πολυτεχνείο Θεσσαλονίκης, 8) Τσιάμη Παναγιώτα του Κων/νου ΚΑΤΕΕ Λαρίσης, 9) Τσιάμη Αποστόλος του Κων/νου στη Γεωπονική Αθηνών και 10) Εφη Τσαγανού του Νικολάου στην Ιατρική Αθηνών. Τους συχαίρουμε και τους ευχόμαστε με την καρδιά μας καλή πρόοδο.

ΜΕΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΟΥ

Με μετάθεση αναχώρησε για τη νέα του θέση, Ασφάλεια Θεσσαλονίκης, ο Αστυνόμος του Σταθμού Χωρ/κής Μεσενικόλα κ. Ιωάννης Σιώμος. Τον ευχαριστούμε για την συνεργασία και τις υπηρεσίες του που πρόσφερε κατά την εδώ διοίκηση του Σταθμού, και τον ευχόμαστε καλή επιτυχία στην καινούργια του θέση.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

1) Για την επέκταση του Νεκροταφείου πρόσφεραν στη μνήμη του πατέρα τους Κων/νου, και της πρόσφατα αποθανούσας μητέρας τους Αφροδίτη, τα παιδιά τους Αρίστιππος, Χρήστος, Ιωάννης και Ρήνα Φιλίππου δραχ. 10.000.

2) Επίσης για την επέκταση του Νεκροταφείου ο Γώγος Βασίλειος του Δημητρίου κάτοικος Βόλου πρόσφερε δραχ. 5.000 και για την συντήρηση του εξωκκλησίου Αγίου Νικόλαος άλλες 5.000 δρχ., στην μνήμη των γονέων του Δημητρίου και Ελένης και των συζύγων του Μαρτιάνθης και Ελευθερίας, και

3) Η Μπούσουλα — Τσιαδήμα Ιουλιά κάτοικος Λάρισας πρόσφερε δραχ. 1.500 για τον αυτό ως άνω σκοπό.

Οι προσφορές συνεχίζονται. 4) Για την αποπεράτωση του Πνευματικού Κέντρου ο Αλέξανδρος Χρήστου Μήτσιος Συναρχης ε.α. κάτοικος Θεσσαλονίκης πρόσφερε δραχ. 20.000 στη μνήμη των γονέων του, της συζύγου του Ευλαμπίας και των αδελφών του.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας διαβάσαμε την παραίτηση του Γιάννη Παϊζάνου από το Δ'κό Συμβούλιο του Συλλόγου Μεσενικολιτών Αθηνών, χωρίς να αναφέρεται η αιτία. Η πράξη αυτή του Γιάννη πολύ μας δυσαρεστήσε και επειδή πιστεύουμε ότι κάποιες μικροπροστριβές με το υπόλοιπο διοικ. συμβούλιο προέκυψαν, παρακαλούμε όπως, από όλους καταβληθεί προσπάθεια για να παραμεριστεί κάθε παρεξήγηση και όλοι μαζί μονιασμένοι να προχωρήσετε για τον κοινό στόχο, την ενίσχυση και ανάπτυξη του χωριού μας και των κατοίκων όπου και αν βρίσκονται.

— Στο άκουσμα του τραυματισμού της μητέρας τους Σταυρούλας Κων/νου Μήτσιου (Τσάλενας) από πέσιμο μέσα στο σπίτι της, με αποτέλεσμα να ξεπλατιστεί, κατόρθωσαν από την Αμερική άρων—άρων τα κορίτσια της Ελένης και Μαγδαληνής, και παρέμειναν εδώ περισσότερο από ένα μήνα. Τώρα επιστρέφουν πέρνοντας μαζί τους και τη μάνα τους, για να επιστρέψει του χρόνου το καλοκαίρι, τους ευχόμαστε καλή επάνοδο στην νέα τους Πατρίδα και καλή αντάμωση εν καιρώ.

ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Καμιά πληροφορία δεν έχουμε μέχρι σήμερα για γεννήσεις, βαπτίσεις και αρραβώνες.

ΓΑΜΟΙ.— Παντρεύτηκαν στην Αθήνα η Ρούλα Χαλκιά του Ευθυμίου με τον επιχειρηματία Χρήστο Γκούμα, και η Καλλιόπη Τσιγάρα του Θεοδώρου με τον Δημήτριο Μαρίνο ηλεκτρονικό.

Επίσης παντρεύτηκαν στο Μενίδι Αθηνών η ανηψιά μου Μαρία Καϊδαντζή με τον Μηχανολόγο Νίκο Αποστολόπουλο.

Τους ευχόμαστε ολόψυχα να ζήσουν και να ευτυχίσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθαναν και κηδεύτηκαν στο χωριό μας, οι Σφέτσιος Απόστολος του Χρήστου ετών 60, Χλίσσιος Αντώνιος του Χρήστου ετών 83 Βασαρόδης Γεωργία του Γεωργίου ετών 46, και η Φιλίππου Αφροδίτη του Κων/νου ετών 93 που πέθανε στην Καρδίτσα και κηδεύτηκε στο χωριό μας την 28.9.1985. Στην κηδεία της παραβρέθηκαν ο Γιατρός μας Ιωάννης Γακίδουλος, ο Νομάρχης Ιωαννίνων Βασ. Μπρακατσούλας, ο τ. Δήμαρχος Καρδίτσας Χαράλαμπος Γιούτσιος, ο Αθαν. Μαλιόπουλος φαρμακοποιός, ο Αλεξ. Τσιχτής δικηγόρος ο Ν. Τριανταφύλλου καθηγητής, Ιωάννης Παπακώστας καθηγητής και άλλοι επίσημοι, τους οικείους των αποθανόντων συλλυπούμεθα εκ βάθους ψυχής. Π.Π.